

легенда про вовка

Солодовника олега

Колись, за давніх часів, люди вміли розуміти мову птахів і тварин.

Тоді люди виживали завдяки полюванню. Одного разу гурт мисливців оточив старого білого вовка. А був той звір останнім у своєму роді, єдиним з тих, хто зберігав мудрість давніх.

Але не вистачило б йому сил битися .
І тоді він ліг на землю і заговорив:
"Якщо хто-небудь з вас зчервонить
руки моєю кров'ю, то отримає дар,
який потім назвуть прокляттям, дар
винятковості, несхожості на інших,
вигнання і самотності, що наділяє
владою і чарівністю таланту
створення. Хоча платою за нього
буде неприйняття суспільством, бо
ви станете іншими, – мовив старий
ВОВК.

Але люди насміялися з його слів і вбили вовка, а троє найсміливіших напилися за давнім звичаєм багряної крові жертви, і коли озирнулися до товаришів, на них щирилися шакалячі морди.

І з того часу суспільство поділяється на талановитих і пересічних, на оригінальних і тих, що наслідують, на вовків і шакалів.

